

[Arne Melchior]

Men jeg hæfter mig ved noget, som jeg synes man bør gå meget op i. Jeg bliver altid så ked af det, når aktive politikere ude omkring i landet eller fra denne talerstol kommer med beklagende hjertesuk om, at »sådan er politik, og jeg kender jo det politiske livs vilkår«. Det er jo ikke for at sige, at politik er noget særlig smukt håndværk, at man bruger den slags udtryk.

Derfor vil jeg gerne sige: Politik er ikke på nogen bestemt måde. Politik er samfundshusholdning, og politik udføres af mennesker, som er behæftede med menneskelige fejl og dyder, men ethvert menneske og enhver politiker bestemmer selv, hvordan politik er. Det er op til fru Elisabeth Arnold selv at bestemme, hvad hun prioriterer, om hun prioriterer partiloyaliteten – og det har jeg respekt for – eller hun prioriterer grundlovens § 56, der siger, at fru Elisabeth Arnold ene er bundet – ligesom vi andre – af sin overbevisning. Man må selv om, hvordan man vil prioritere, men man kan ikke bare sige, at det er man nødt til i politik, for det er man ikke.

Jeg må konstatere, at fru Elisabeth Arnold i sit gribende indlæg ikke kom med et eneste argument for, at det standpunkt, hun tog for ½ år siden, skulle være forkert i dag, eller at der skulle være indtruffet noget – ud over at fru Elisabeth Arnold er blevet valgt til Folketinget – som kunne formå hende til at forlade saglighedens vej og følge sin overbevisning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Indledningsvis vil jeg sige til hr. Arne Melchior, at det er dejligt at se, at Centrum-Demokraterne, som op igennem 1970'erne og 1980'erne var de argeste kritikere af Danmarks Radio, har skiftet signaler og nu går i brechen for denne i øvrigt udmærkede institution ved enhver given lejlighed.

I øvrigt vil jeg sige vedrørende det med at være bundet af sin overbevisning og referencerne til grundloven, som hr. Arne Melchior var så venlig at komme med, at spørgsmålet, om licensen skal være 20 kr. eller 40 kr. eller 15 kr. større næste år, end den er i år, efter min opfattelse aldrig nogen sinde kan blive et spørgsmål om politisk overbevisning. Hvis det drejede sig om, hvorvidt licensen skulle være skatteopkrævet eller brugerbetalt, hvis det drejede sig om, hvorvidt licensen skulle fastsættes i Finansud-

valget eller fastsættes her, var det et spørgsmål om principper. Men jeg synes ikke, et spørgsmål om 15 kr. fra eller til for den enkelte bruger kan være årsag til så megen ståhej, som det har været tilfældet her.

Duetoft (CD):

Jeg skal overhovedet ikke blande mig i fru Elisabeth Arnolds stillingtagen. Jeg har stor respekt for fru, lige meget hvad hun gør; jeg kender hende fra Danmarks Radios bestyrelse.

Bemærkningen, som kaldte mig herop, er den ene, at CD skulle have ændret signaler omkring vores kritik over for Danmarks Radio. Det er ikke korrekt. CD har hele tiden været kritisk over for Danmarks Radios programvirksomhed, og det er vi stadig væk. Men en af grundene til, at vores kritik kunne stå så stærkt, som den har stået, er netop, at vi aldrig nogen sinde har diskuteret småpenge omkring Danmarks Radio. Ingen skal komme til os og sige, at man ikke har ressourcer til alsidighed og fairness, og derfor har CD gennem alle årene, både i Radorådet og i Danmarks Radios bestyrelse, sagt, at inden for rimelige grænser skulle Danmarks Radio have en ordentlig økonomi. Så der er ikke ændret nogen signaler. Vi er lige så kritiske, som vi altid har været.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Til fru Elisabeth Arnold: Når det er gjort til politik, om det skal være 20 kr. eller 40 kr. om året, skyldes det jo ikke Finansudvalget, der ellers fastsætter licensen. Det er jo faktisk regeringen, som ønsker dette spørgsmål i salen, og det synes jeg er lidt af et paradoks. Ikke mindst fru Elisabeth Arnolds parti, men også partierne i firkløverregeringen talte meget om, at institutionen Danmarks Radio skulle afpolitiseres, der skulle ikke være den store politiske indflydelse, og derfor lavede man Danmarks Radio om. Vi var enige, og vi stemte for det, og vi synes egentlig, at Danmarks Radios ledelse, både før og efter at fru Elisabeth Arnold sad i bestyrelsen, har levet op til dette.

Men det beklagelige ligger i, at man i folketingsalen pludselig skal tage stilling til, om det skal være 10 kr. eller 20 kr. Vi er enige i det synspunkt, at det er det urimelige i denne sag. Det er ikke vores skyld.